

kultur.

Rondellhund blir musikal

● Det blir ingen premiär på Lars Vilks musikal "Dogs" i Sverige, men nu är det klart att historien om karikatyrerna av Muhammed som rondellhund sätts upp i Köpenhamn. Trailers för musikalen finns sedan ett par veckor tillbaka på YouTube.

Där har animationer klippts ihop i der från protesterna, religiösa symboler och en snurrande rondellhund, till tonerna av synthgruppen Neurobash musik. Will Premiär senare i vår på en än så länge hemlig scen i Köpenhamn. (TT Spektra)

Redaktör: Karin Månsson Tel: 026-15 93 46 E-post: karin.mansson@arbetarbladet.se

ANEFALLS FIGURER. Ibland typer, ibland verkliga karaktärer. Och just därför spännande. Litografierna präglas av både elegans och humor. Här "Protest", "Bastant", en ensam bandyspelare med sin röda boll, samt en av bilderna ur en svit av dansande par.

Bandyspelare med flera

av Niels Hebert

Elegans, lätthet, humor och blick för mänskliga typer och karaktärer präglar Bengt Anefalls litografier på Galleri Elixir i Gävle. Han hör till de konstnärer som har förkärlek för typen och mest i svart och rött tecknar han rörliga gestalter. Men de är inte bara typer, utan rör sig smidigt i ett spänningsfält mellan schablon och individ.

Där finns "Bastant" och "Protest" och vad man ser beror lite på hur man lägger betoningen. Att den runda kvinnan kan vara en Bastant kan man ana av den form kläderna ger henne – eller understryker. Där finns hon som så vackert protesterar – med ett avvikande rött ben. Är det ett uttryck för en stark radikalitet, eller ett hinder? Jag håller på radikaliteten...

Där finns hon som sneglar efter den röda väska en annan bär. Man ser på något märkligt sätt direkt i hållning och antydd huvudvridning att det är en småsint blick, som vore

väskan en avundsvärd egenskap som frihet eller oberoende och som den avundsjuka inte äger.

I en svit bilder av dansande par, kan vi se skillnaderna mellan exempelvis att dansa tango, gammeldans eller sista dansen. Här tycks sammanhanget och samvaron med andra präglade individerna. Det finns goda stunder, som när dansens samfälliga rörelser uttrycker harmoni och god vilja.

Där står bandyspelaren ensam med sin röda boll. Visst finns han, den ensamma människan, ibland inom dej, ibland inom mej.

Mer komplicerat blir det i "Svart och vitt", där vi ser en grupp män som kan ses antingen som svarta eller som vita gubbar

som i ett getaltpsychologiskt test. Tolkat med visst allvar, kan man se bilden av mannen som samvetsfrågan vilka vi är och om och hur vi förändras när vi träffar andra människor. Hur rotd är din karaktär – och hur nära har du till att förvandlas till kliché?

För djupast i Bengt Anefalls bilder göms frågan vad som skiljer en typ från en karaktär. Några svar ges inte, men hans figurer

tycks mig i ena stunden vara typer, schablonmässiga figurer som man tycker sig se överallt, men i andra stunden som verkliga karaktärer, unika individer som på olika sätt – hur de klär sig eller rör fötterna i dansen – förmedlar sin aldeles egna karaktär.

Kanske är det spänningen kring gränssnittet typ-karaktär som ger dessa bilder extra energi till de många fina, konkreta rörelser de rymmer. Vi går kanske halvsovande bland medmänniskorna, blandar ihop begreppen typ och karaktär och går vilse bland fördomar och schabloner – för att i något skarpsynt ögonblick (likt en av dessa bilder) plötsligt se en riktig människa tvärs igenom kläderna, gesterna, åthävarna. □

konst

• Bengt Anefall
Galleri Elixir, Gävle sjukhus
Pågår 5-24/4

FIGUREN ANEFALL. Konstnär som specialiserat sig på att skildra mänskliga typer och gestalter. Hans bilder kan ses på Galleri Elixir på Gävle sjukhus just nu.

Foto: En... □